

Introit: *Ježíš říká: „Ještě jen na malou chvíli je světlo mezi vámi. Dokud máte světlo, neustávejte v cestě, aby vás nepřekvapila tma; kdo chodí ve tmě, neví, kam jde. Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste se stali syny světla.“ (Jan 12, 35-36)*

Píseň 157

Modlitba

Čtení: Židům 1, 1-14

Píseň 606

Text kázání: Genesis 6, 1-8

Bratři a sestry,

minulou neděli jsme mluvili o tom, že **máme přijímat i ty, kteří přichází odjinud, tak někteří aniž to tušili, měli za hosty anděly.** Mluvili jsme o tom, že to slovo anděl nemusí znamenat bytost nadpřirozená, ale že to může být člověk poslaný od Boha. Mluvili jsme o tom, že každý z nás může být tomu druhému Božím poslem. Tím, když si vzájemně umíme posloužit, povzbudit, podepřít, všelijak pomoci. Díky Pánu Ježíši Kristu se každý, kdo uvěřil v Něho jako ve svého Spasitele a kdo učinil Krista svým Pánem, kdo umřel spolu s Ním ve křtu a přijal od Boha nový znovuzrozený život v Kristu Ježíši, tak každý takový se vlastně stal občanem Nebeského království. Jsme občany Nebeského království, není to krásné? Každý, **kdo se tedy narodil z vody a z Ducha, smí se nazývat Boží dítě,** tzn. Boží syn a Boží dcera. Víme, že jsme si tento titul nevybojovali, ani nijak nezasloužili, nýbrž vybojoval to za nás Pán Ježíš na dřevě kříže. A my jsme se do tohoto rodu narodili skrze víru. Nutná a potřebná je právě ta naše víra. **Bez víry totiž nikdo není ospravedlněn a není možné se zalíbit Bohu.**

Nicméně proto, že ještě žijeme v tomto časném životě, stáváme se takovými vyslanci Božího království na zemi. A takovým velvyslanectvím by měla být právě církev. K čemu slouží obecně velvyslanectví? Jaký je jeho úkol? Tak určitě reprezentovat svou zemi v jiné zemi, pomáhat svým občanům, kteří v té cizí zemi mají nějaké problémy, kteří zabloudili, ztratili doklady, z historie známe, že velvyslanectví mnohdy pomohlo poskytnout azyl všelijak utiskovaným. Myslím, že tohle bychom měli nacházet i v církvi a také se na tom spolupodílet, aby to nebeské velvyslanectví dobře reprezentovalo Boha na zemi.

Jsme tedy Boží poslové na zemi, vyslanci nebe, máme reprezentovat dobře Boží království, naše skutky máme činit ke slávě Kristově a naopak nemáme Bohu dělat ostudu. Máme žít takovým způsobem života, aby druzí to nebe chtěli také poznat! Tím nejdokonalejším poslem a vzorem pro nás byl a samozřejmě je Pán Ježíš Kristus. Přinesl nám kus nebe na zem. Otevřel nám do něj dveře. Ovšem u toho nemá zůstat. Pokud jsi uvěřil Bohu a odevzdal svůj život Pánu Ježíši Kristu, pak se stáváš jeho služebníkem. Tzn. právě tím poslem, reprezentantem Božího království na zemi. Stáváš se vyslancem a Pán tě pověřuje, abys to nebe, které On přinesl sem k nám, abys ho nesl dalším lidem. Abys zvěstoval Boží slovo a skutky víry ukazoval na našeho úžasného Boha. A zároveň se staral o to, aby naše skutky byly skutečně poctivé a dobré, **aby Bůh díky našemu špatnému jednání neupadl v povědomí druhých lidí v neváženost.** Je samozřejmě smutné, když v povědomí světa církev ztrácí důvěru, kvůli všelijakým špatnostem. K poučení jistě může posloužit už ten starodávný příběh z knih Genesis.

Když se lidé počali na zemi množit a rodily se jim dcery, viděli synové božští, jak půvabné jsou dcery lidské, a brali si za ženy všechny, jichž se jim zachtělo. Máme tady zvláštní slovní spojení. Na jedné straně zde máme označení **synové božští** a pak zde máme termín **půvabné dcery lidské.** Kdo jsou ti, **synové božští?** Jak tomu správně rozumět? Jsou to andělé, poslové, nebo ti, kteří uvěřili v Boha? Mnozí teologové nad tím bádali a v podstatě je několik možných výkladů. **První teorie** se opírá o výklady starých rabínů s novodobým židovským rozborem. Z nich vyplývá myšlenka, že se jednalo o *urozené, mocné, pozemské vladaře, krále a mocnáře.* Známe to jistě z historie, že mnozí takovíto, jako např. později v Římské říši, byli považováni za syny božské, za polobohy apod. Bylo tomu právě tak **i v dávnověku.** Co takoví lidé učinili, ať už zlé či dobré, bylo pro všechny projevem božím, tzn. tedy i jakékoliv zřůdné jednání. Např. i Hitler byl přesvědčený o tom, že činí Boží vůli. Ovšem **druhá možná teorie** se opírá o výklad většiny křesťanských vykladačů, jako byli např. Luther, Kalvín, nebo Kraličtí, kteří v synech božských viděli *lidi zbožné a věřící z pokolení Šétova (tedy z pokolení třetího syna Adama a Evy, za něž se poprvé začalo na zemi vzývat Hospodinovo jméno).* Hlavním smyslem tohoto výkladu pak bylo ukázat, že právě tito zbožní Šétovci propadli hříchu. A kraličtí tuto teorii ještě podtrhují tím, že poukazují na porušení manželství prostřednictvím

polygamie, tedy mnohoženství. Tzn. brali si ženy, kolik se jim zachtělo. **Třetí teorií** pak je výklad moderních vykladačů, kteří vidí v synech božských anděly, tedy nadlidské bytosti.

Co je tedy správné a co nám tím Bůh chce vlastně říct? Hebrejský překlad slovního spojení synové božští zní **synové bohů**. Ne tedy synové jednoho Boha, ale bohů s malým b. Skoro bychom řekli, že se ocitáme na rovině řeckých bájí. Tzn., že by ten výklad skutečně znamenal, že se jednalo o lidi, kteří si přivlastňovali božské vlastnosti, považovali se za syny takovýchto bohů a díky tomu uplatňovali moc nad druhými. Ovšem tento výklad si neprotiřečí ani s výkladem Luthera, Kalvína a Kralických. Ten jej spíše doplňuje. Pracuje totiž s výrazem **Synové Boží**, a za ně jsou považováni ve Starém zákoně Židé, v Novém zákoně pak všichni, kteří uvěřili v Ježíše Krista. Záměrem tohoto textu může tedy být, že právě ti zbožní se spustili a začali konat nepravosti. Ta třetí teorie **o andělech** je nejméně pravděpodobná. To by pak existovali nějakí polobohové a zřejmě, kdyby to takto šlo, dělo by se to i dnes, to se ovšem ale neděje. Nicméně v kontextu dalšího příběhu je, že **Hospodin se rozhněval na lidi, a že ukrátil jejich věk na 120 let**, dále pak následovala potopa světa. Proč se ale tedy Hospodin nehněval na anděly, kteří byli toho příčinou? Jednoduše proto, že se nejednalo o anděly, ale o lidi pyšné, kteří se zbožňovali, lidi, kteří si o sobě mysleli, že jsou něco víc a jejichž jednání se díky této povýšenosti stalo zřudné. Tohle se však, bratři a sestry, může stát i nám křesťanům. To když si začneme myslet, že díky naší víře jsme něco víc, než lidé okolo nás. Že my jsme ti, kteří můžeme spasit svět a že vše okolo je potřeba, aby se točilo podle nás. Pak však to dopadá tak, jako někdy v historii církve, že přinášela pak místo požehnání plody všelijak zřudné. Je třeba si znovu uvědomit, že církev není naše, ale Kristova. A spasení nabízí pouze Kristus, nikoliv církev.

Synové božští tedy vcházeli k dcerám lidským a ty jim rodily, vznikali na zemi zřůdy, ba ještě i potom. Samozřejmě zde, když popustíme fantazii, tak si můžeme představit ty bohatýry dávnověku, Golijáše, či obry Anákovce, z kterých měli před vstupem do zaslíbené země Izraelci strach. Pro nás však podstatné je vidět, že když dojde ke spojení lidského s něčím, co je považováno za božské, dopadá to velice zle. Pak se na zemi rodí **zřůdy**. Ne však nutně v podobě netvorů, ale spíše v podobě zřudných lidských skutků. A zřudou nebo netvorem se pak může stát každý, jehož jednání roste z pýchy a povýšenosti.

K tomu jsme však, bratři a sestry, povoláni nebyli. **Jsme Božími posly**, kteří mají nést dobré ovoce svých skutků a nikoliv si přivlastňovat, co nám nepatří, znásilňovat svět a plodit tak zřudné skutky. Jsme povoláni k tomu, abychom hlásali evangelium, ale ne ho vnucovali např. zastrásováním nebo násilím. Jsme povoláni jej hlásat, tak jak to dělal Ježíš. On se nepovyšoval, nýbrž naslouchal, měl pochopení a jako správný pastýř ukazoval cestu. On nepotřeboval nikoho manipulovat a táhnout na řetězu. Lidé za ním nechodili proto, že by je strašil, ale proto, že měl něco, po čem toužili i ostatní. Totiž lásku a v pokoře považoval druhé za přednější, než sebe.

Když se tehdy rodily ty zřůdy, asi nebylo na světě moc bezpečno. Ovšem je dnes bezpečno? Nevidíme mnohé zřudné jednání kolem sebe i dnes? A nemáme na tom někdy sami podíl? Tehdy se **rozmnožila zlovůle člověka a každý výtvar jeho mysl i srdce byl v každé chvíli jen zlý**. Proto přišel Boží hněv v podobě potopy a zkrácení věku. Pýcha totiž nikomu život neprodlouží. Chraň, proto každý své srdce i mysl, aby se zlovůle v tobě nerozmnožila, neboť tvé konce by pak byly horší, než začátky! A stejně tak jako našel u Hospodina milost Noe, tak jí můžeš najít i ty. V Ježíši Kristu. A pokud skrze Ježíše Krista budeš udržovat svůj vztah s Bohem a budeš litovat svých vin a hříchu se odříkat, pak po tobě na tomto světě nezůstanou žádné zřůdy, ale požehnání až do tisícého pokolení. Amen. Píseň 692 modlitba píseň 420

slovo poslání: Římanům 6, 11-14

požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce, ani za noci měsíc, Hospodin tě chrání ode všeho zlého a vede tě do života věčného. Amen píseň 198

